

ODLUČILA SAM BITI SVOJA NAKLADNICA NA INTERNETU

Stanka Gjurić (Čakovac, 1956.) članica je Društva hrvatskih književnika, te Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori. Objavila petnaest knjiga, a također je objavila i zvučni zapis svoje poezije, na CD-u na kojem sama izgovara svoje stihove. Dobitnica je mnogih nagrada i priznanja. Njezine su pjesme objavljene u mnogim antologijama i zbornicima, a 1988. u Santa Cruzu (Kalifornija) pjesme su joj objavljene u američkoj Antologiji svjetske ljubavne poezije. Godi. 2014. uvodi novinu u svoje poetsko stvaralaštvo i objavljuje video zbirku Izabrane pjesme te nove na YouTube-u. Autorica je kolumni u mnogim dnevnim i tjednim listovima. Uz mnoge svoje interese (gluma na filmu, TV-voditeljstvo), 2006. se počinje baviti kratkometražnim filmom, te postiže zapažen uspjeh kao samostalan, nezavisni filmski autor. S jednim od svojih do danas najuspjelijih filmskih uradaka „Ubojite misli“ (na temu: Mine u Hrvatskoj) sudjelovala je na filmskim festivalima u inozemstvu (Kanada, Grčka, Francuska, Portugal, Italija, Švicarska, Španjolska, BiH, itd.), te primila mnoga priznanja i nagrade. Njezina nova izdanja na internetu povod su ovom razgovoru

Kako, kada i zašto ste se odlučili da budete izdavač vlastitih knjiga na Internetu?

Zašto sam se odlučila biti sam svoj izdavač? Od kada sam počela pisati, odnosno od trenutka kada sam imala takoreći prvi rukopis spreman za objavu, pa sve do danas, nije se, na žalost, baš ništa promijenilo u pogledu mogućnosti objave mojih knjiga kod, nazovimo to, regularnih nakladnika. Preciznije, moj je rukopis gotovo uvijek, kod potencijalnog izdavača (osim dvije do tri, časne iznimke) bio na čekanju po više godina, da bih na kraju dobila odbijenicu, odnosno negativan odgovor. Ili Ministarstvo kulture nije financijski poduprlo projekt, ili je bilo nešto drugo posrijedi, tako da mi je rukopis vraćen natrag kako bi i dalje čamio u ladici, samo drugi put u mojoj, te se znalo dogoditi da tako stoji, neobjavljen, po šest, sedam godina. Kod prve sam zbirke pjesama imala nesreću da, premda sam na „Goranovu proljeću“ dobila prvu nagradu za mlade pjesnike, što je uključivalo objavu knjige, vlastitom grješkom izgubila tu mogućnost, jer sam u dopisu uz koji sam priložila zbirku navela da se ona nalazi kod ‘tog i tog’ izdavača i čeka objavu, čime sam si uskratila mogućnost objave zaslužene nagradom na ‘Goranovu proljeću’.